

đồng chí, đó là một lần thất lớn, nhưng
đồng thời cái đó cũng làm cho nhân
dân nhận rõ Đảng cộng sản là là cờ
giải phóng của họ. Do đó, Đảng cộng
sản, bằng mọi cách mạng chẳng những
không bị tiêu diệt, trái lại ngày càng
đàng dạn, mạnh mẽ, vì nhân dân đỡ
tin tưởng Đảng, kiên quyết đi theo Đđ.

Nhưng cũng có những nơi, những lúc có
một số người khai báo đầu hàng để
gây nhiều tai hại nghiêm trọng cho Đđ.
Một số người thấy đảng viên cộng sản
hay người cách mạng khai báo, đầu
hàng thì cũng làm theo, không giữ
vững tinh thần. Quần chúng nhân dân
thấy thế, đâm ra nghi ngờ không tin
tưởng Đảng và cách mạng, không
kiên quyết đi theo Đảng làm
cách mạng. Trong những lúc ấy,
mặc dù là tạm thời, nhưng đã gây
nhiều khó khăn cho Đảng. Đó là những

bài học đau xót mà chúng ta cần nhận rõ, để luôn luôn nêu cao đúng khí, giữ vững uy tín, ảnh hưởng của Đảng, của cách mạng, đồng viên quân chúng noi gương, mình, kiên quyết đi theo Đảng và đấu tranh đến cùng với địch.

d- Không khai báo cho địch là làm thất bại âm mưu thủ đoạn của địch là làm cho địch phải khiếp sợ, khâm phục.

Bất cứ trong trường hợp nào, chúng ta đều phải đấu tranh làm thất bại âm mưu thủ đoạn của quân thù. Trong trường hợp bị bắt, xác thịt của ta đổ hoàn toàn do kẻ địch nắm giữ, chúng ta muốn tra tấn, bắn giết hoặc làm gì cũng được để bắt ta phải khuất phục chúng. Nhưng không phải vì thế mà ta hết cách làm thất bại âm mưu thủ đoạn của chúng. Lúc này đấu

tranh làm thất bại âm mưu của kẻ thù
là kiên trì cần rặng chịu đựng tra tấn,
bắn giết, Kiên quyết không khai một
lời. Đó là hành động tích cực nhất,
cách mạng nhất, và cũng chỉ có
những người cách mạng chân chính
mới có thể làm được. Làm được
như vậy chống những gậy đũa thần
hướng ta lén trong quần chúng, mà
làm cho hàng ngũ kẻ địch - đối với
những tên còn có ít lương tri cũng
phải suy nghĩ và dần dần biến hóa,
đối với những tên phản động nhất
cũng phải thất vọng, run sợ, khiếp
đảm khâm phục. Hành động của
ta đã làm thất bại âm mưu của kẻ
thù, và cũng làm cho hàng ngũ
của chúng phải phân hóa đến một
mức độ nào đó.

Tóm lại: Vì bảo vệ lợi ích của Đảng
của C.M, vì bảo vệ sinh mạng chính trị
của người C.M, người -31-

đồng viên, vì đề cao uy tín của Đảng và của
cách mạng trong quần chúng, nhằm đánh
bại âm mưu thủ đoạn của quân thù, ta
nhất định không khai báo cho địch.

Một khi ta đã xác định được những điều
đây và chuẩn bị một tinh thần đầy đủ
vững vàng như thế thì ta kiên định được
lập trường chiến đấu, kiên quyết hy sinh
cho cách mạng, quyết không thể có
một ý nghĩ thủ hại nào khác. Tinh
nghiệm của nhiều đồng chí đã chỉ rõ,
một khi ta đã chuẩn bị tinh thần hy
sinh cho cách mạng một cách đầy đủ,
mà hy sinh là cái nghiêm trọng nhất
của con người, thì ta không còn cái
băn khoăn, lo sợ nào khác khi đứng
trước quân thù. Nếu không xác định
lập trường, chuẩn bị tư tưởng chu đáo,
vững chắc thì khi bị tra tấn, bắn
giết, ta dễ dàng có những hành
động khai báo đầu hàng

phần bệ. Mỗi một người cần phải
thường xuyên tu dưỡng, nâng cao
đường khí, để khi đứng trước quân thù
quyết làm giữ tròn khí tiết.

MỘT SỐ VẤN ĐỀ CỤ THỂ

6. Ta có thể khai những điều gì không
thuộc bí mật của cách mạng được không?

Có người nghĩ: Ta không khai một
điều bí mật nào của Đảng, của cách mạng
thì đúng rồi, nhưng có thể khai những
điều không thuộc bí mật của cách mạng
cũng được. Ví dụ: Khai cho những người
không phải là đảng viên, là cán bộ, cũng
không trực tiếp làm hai cách mạng.

Nghĩ và làm như thế không đúng.
Trước hết ta không định rằng ta kiên
quyết không khai một tí gì, kể cả
việc không khai, không nhận sự tham gia

hoạt động cách mạng của ta. Một
khi ta đã cung khai những điều như
trên, thì ta đã trực tiếp nói cho địch
biết rằng: "tôi có hoạt động cách mng"
Mỗi khi ta đã nhận ta có hoạt động
cách mạng thì không phải kẻ địch
sẽ vừa lòng với lời khai ấy của ta, mà
sẽ có chúng cố để bẫy bươc ta khai
nhiều nữa, và địch sẽ đánh ta nhiều nữa.

Trong trường hợp ấy hành động ta có
thể dẫn đến tai hại nhiều cho cách mng.

Hai là những người bị khai sẽ than
vãn trách oán, cảm giận ta đã làm
hại cho họ, uy tín và ảnh hưởng của ta
sẽ không còn trong quần chúng, do đó
ta không thể lãnh đạo được quần chúng.

Hơn nữa những người ấy có khả năng
chịu được tra tấn, có thể khai báo cho
người khác, địch sẽ dùng quyền
chúng một cách tràn lan, ác liệt, có
thể lấy đến cả số

sả Đảng và cách mạng. Hành động của ta rõ ràng là làm tổn hại đến lợi ích của quần chúng và của Đảng.

Cho nên, bất cứ một điều gì, dù là điều không thuộc về bí mật cách mạng, ta cũng tuyệt đối không khai.

2. Nếu dịch bắt, có vật chứng trong người trong nhà, thì có nhận và khai không?

Trong thực tế cũng có trường hợp dịch bắt có đủ tài liệu, sách báo trong người trong nhà, và dịch dựa vào đó để buộc ta nhận và khai.

Trước hết kính nghiêm túc nhất là khi Đảng giao cho ta tài liệu báo chí hay những thứ gì khác của Đảng ta phải cất dấu cẩn thận, không để lọt vào tay của địch. Nhưng nếu khi đã lọt vào tay của địch rồi, thì ta cũng kiên quyết không nhận một điều gì. Vì nhận là địch có có để buộc ta khai thêm. Nhận

là một bước thụt lùi của ta và địch sẽ
nhân cơ hội ấy tấn công ta mạnh
hơn. Tất hân hết là kiên ăng chịu
đựng. Có nhiều người đã có kinh nghiệm,
thì địch hỏi, thì một mực trả lời: "Tuy
các ông, các ông muốn làm gì thì
làm, lợi không biết..." Cuối cùng
địch cũng chịu thua.

Nhưng có người cho rằng, đã có
chúng cơ rồi mà không nhận thì vô
lý, kẻ địch sẽ không tin. Phải nhận
thừa rằng đối với kẻ địch thì dù có
lý chúng cũng không bao giờ tin
người cách mạng. Nói cho có lý lẽ
này với địch có nghĩa là phải đầu
hàng phần bại. Người cách mạng
chỉ có một cái lý duy nhất đúng là
kiên quyết đấu tranh không khuất phục
thù. Điều này kẻ địch thừa biết. Nhưng dù
chúng có biết chúng cũng cam chịu thất
bại, vì

chúng là phi nghĩa, không thể khuất phục được sức mạnh chính nghĩa của ta. Kế địch tin hay không tin mặc kệ nó. Ta không thể vin vào điều ấy để cung khai cho địch.

8- Có người khai cho ta, có nhận tin.
Có người nghĩ: hễ bị khi người ta khai rồi thì mình cứ nhận, không quan hệ gì cả, miễn ta không khai là được. Ý nghĩ và hành động này cũng không đúng.

Một khi kế địch bắt ta nhận lời khai của một người khác, đó không phải là điều không quan trọng gì đối với địch cũng như đối với ta.

Ta thử nghĩ: việc người khác đã khai rồi, chúng đã biết rồi, tại sao chúng còn hỏi? Một là: chúng hãy còn chưa tin lời người khai là đúng, muốn căn

cứ vào thời đó của ta để xác định lời khai của người ấy, và cũng xác định là ta có làm cách mạng. Hai là một khi dịch bắt ta nhận lời khai, không có nghĩa là chúng sẽ chỉ ngồi nghe ta nói, một cái việc giống như chúng đã nghe, đã biết. Mục đích của dịch là để bắt ta khai nhiều hơn nữa, biết những người khác, những việc khác nhiều hơn nữa, để phá hoại cách mạng sâu hơn nữa. Đối với ta, một khi ta đã nhận lời khai tức là ta đã làm bán tự thú trước dịch, tu ta tước mất sinh mệnh chính trị của ta. Hơn nữa khi ta đã nhận lời khai là ta đã đầu hàng dịch, tinh thần của ta chưa kiên định. Dịch đánh ta nhiều trận quyết liệt, ta khó mà giữ lòng chung thủy với Đảng với nhân dân được.

Ta kiên quyết không nhận bất cứ

một điều gì. Thời độ sát đá của tạc chẳng
những có tác dụng đánh lùi âm mưu của
địch, giữ vững khí tiết cách mạng, mà
còn có tác dụng đánh lùi tinh thần bạc
nhược của người đã khai cho ta, thuyết
phục họ nghĩ lại việc làm sai trái của
mình, củng cố thêm tinh thần chiến đấu
cho họ, do đó hạn chế được sự tổn thất
cho cách mạng.

9. Ta có thể bắt buộc khai theo lời
của người khác đã khai rồi không?

Có đồng chí nghĩ rằng khai theo lời
của người khác cũng không hại gì, vì
mình không khai địch cũng đã biết.

Làm như vậy cũng là một hành động
đầu hàng, chẳng khác nào những người
trước đã nhảy xuống hồ phân. Rồi
mà ta cũng nhảy theo. Cần nhận
thức rằng trong cuộc chiến đấu, nếu
những đồng chí của mình đã khai cả

rồi, chỉ còn một mình ta, ta cũng kiên trì tới cùng. Dững như trên chiến trường, đồng đội của ta đang bị thương, bị chết hết rồi, chỉ còn một mình ta, dù hết súng hết đạn, ta cũng phải chiến đấu tới hơi thở cuối cùng. Quyết không thể vùi có dòng chí của ta để bị chết, bị thương cả rồi mà đào ngũ.

10. Ta có thể lừa dối địch bằng giả và mưu mẹo để che mắt địch, thoát tay địch, đồng trở về hoạt động cho cách mạng được nhanh!

Trong lúc bị bắt, người cách mạng chỉ có thể và lợi dụng những sơ hở của địch và tạo mọi điều kiện cần thiết để thoát khỏi tay địch, trở về hoạt động.

Ví dụ: có thể nhân lúc địch canh gác sơ sai, ta trốn thoát, hoặc vận động anh em binh lính tâu giúp ta vượt ngục..

Nhưng nếu dùng hình thức đấu hàng
giả thì hoàn toàn không nên và trong
thực tế không bao giờ làm được.

Vì, dù đấu hàng giả hay thật, cũng là
đấu hàng dịch. Hễ khi ta đã đấu hàng
là dịch đã đạt được mục đích của nó
rồi. Về lại kẻ địch không phải là một
thằng ngu, chúng rất tinh vi thêm đặc
ranh mãnh xảo quyết. Ta không thể để
đồng lừa dối địch. Mọi khi ta đã đấu hàng,
kẻ địch không đợi gì để cho ta yên ổn
mà hoạt động. Nó sẽ bắt buộc ta ký giấy
đấu hàng, bắt ta công khai tuyên bố trước
quần chúng, buộc ta phải có những hành
động thực sự chống lại nhân dân chống lại
Đảng. Chúng còn tìm cách kiểm soát chi
kiểm soát. Đã vậy thì làm sao mà hoạt
động cho Đảng?

Thực tế mấy năm vừa qua đã chỉ rõ
điều đó. Nhiều đồng chí đã giả vờ

viết giấy ly khai Đảng để làm cho
địch tin với ý nghĩ rằng mình không
có tư tưởng phản Đảng, phần dân là
được. Nhưng kẻ địch nắm lấy cái đó
trên lên một bước cao hơn, bắt xe
quần kù, đảng kù, xe ảnh lãnh tụ
của chúng ta. Chúng lại bắt mỗi
người đứng ra chuối Đảng, chuối cách
mạng công khai trước quần chúng.

Chúng lấy những việc làm ấy để phá
hoại uy tín và ảnh hưởng của Đảng,
gây hoang mang trong quần chúng.

Làm như thế, kẻ địch cũng chưa vừa ý.
Chúng lại bắt những người đầu hàng
phải làm một việc gì cho chúng. Trước
lực uy hiếp của địch, một số rất ít đã cõ
khai hay bí mật làm việc cho địch phản
bội Đảng, chống lại quyền lợi của nhân
dân, của dân tộc, trở thành những tên
tay sai nguy hiểm của địch. Những người
này vĩnh viễn không thể trở lại hàng ngũ

về vang của Đảng, mà còn có tội với nhân dân, với dân tộc.

Nếu người nào không chịu làm việc cho địch, không có những hành động ở đầu hàng thất sự, thì kẻ địch không tin. Chúng quản thúc, quản chế liên miên, cho tay sai giám thị nghiêm nhặt, thỉnh thoảng bắt lên bắt xuống dọa nạt, tra khảo, còn buộc phải đi xâu đàng thuế, bị cướp bóc năng nề hơn tất cả những hạng người khác. Địch làm đến như thế thì không thể nào hoạt động được.

Ở ngoài đã như thế, thì ở trong tù cũng như thế. Ngay đối với những người đầu hàng thất, địch cũng không tin. Cuối cùng vẫn bị tra tấn liên miên, bị giam cầm dày đặc. Cả những tên đã thất sự làm tay sai cho địch, cũng bị kiểm chế, giám sát chặt chẽ. Đầu hàng thất mà như thế, thì làm sao mà đầu hàng giả được?

Tóm lại, dù gọi là đầu hàng, dù thật hay giả cũng đều có lợi cho địch, có hại cho cách mạng. Đầu hàng là sinh mệnh chính trị đã mất, quân chúng sẽ không tin nhiệm và cũng không thể thoát khỏi tay địch. Lý luận cho rằng dùng đầu hàng giả có thể lừa dối địch, che mắt địch đang trở về hoạt động, chẳng qua là dùng cái vỏ bề ngoài để che lấp tư tưởng tham sống sợ chết, không kiên trì chịu đựng gian khổ khó khăn khi đứng trước địch. Người đứng yên, người cách mạng, kiên quyết phản đối cái thủ kỹ luận ấy.

11. Khi địch bắt, địch bảo viết giấy đầu thú, hỏi lời sẽ thả, có nên làm không?

Nhất định không được. Chúng ta làm cách mạng, làm công sản là đúng. Đó là sự nghiệp chính nghĩa vì lợi ích của nhân dân và dân tộc. Chúng ta

không phải là người có lỗi, có lỗi, chính kẻ địch mới là những thớng có lỗi, có lỗi đối với nhân dân, đối với dân tộc.

Đã không có lỗi ^{với} thì không thể vì lý do gì mà viết giấy đầu thú, hối lỗi ly khai.

Kẻ địch giở cái ngón ấy ra với dụng tâm xảo quyệt. Chúng dụ ta đầu hàng, khi ta đã đầu hàng, chúng sẽ không bao giờ thả ta, chúng càng đẩy ta đi sâu vào con đường phản bội.

Người đồng viên, người cách mạng phải nắm vững là cờ chính nghĩa của Đảng, của cách mạng, kiên quyết vạch trần và chôn lại thủ đoạn xảo trá ấy của kẻ thù.

12. Không khai báo, không đầu hàng thì đúng rồi, nhưng có thể tu tử khố?

Cũng có người nghĩ, trong lúc bị tra tấn, nhất định không khai báo cho địch, không đầu hàng địch, nhưng cũng không tử.

gì để cho địch làm khổ thêm, nên đã dẫn đến hành động tự tử.

Xuất phát từ chỗ bảo vệ bí mật cho cách mạng, từ chỗ là rõ tinh thần bất khuất phục của người cộng sản, của người cách mạng là đúng. Nhưng giải quyết bằng hành động tự tử nói chung là không đúng, vì vẫn có hại cho cách mạng. Đó cũng không phải là đúng khi cách mạng.

Người cách mạng xác định rằng, hy sinh cho Đảng không có nghĩa là phải đi một cách vô ích. Người cách mạng không muốn chết, mà muốn sống, sống lại, quan yếu đời để phấn đấu. Trong lúc hoạt động, mỗi người phải chấp hành đúng dẫn phương châm của Đảng, hết sức cẩn thận, khéo léo không bị lọt vào tay của địch. Trong lúc không may đã lọt vào tay của địch, phải chiến đấu cho Đảng đến hơi thở cuối cùng

Khi cần thiết hy sinh thì không ngại.
Nhưng khi kẻ địch tra tấn ta không
chết, hoặc không giết ta, thì không thể
vì lý do gì mà ta tự giết ta. Lúc này,
nếu còn sống được phút nào là người
cộng sản phải tranh thủ sống để phân
đấu cho cách mạng; và nếu kẻ địch
không giết chết ta, ta còn sống được
vẹn tròn, đó là một cơ hội vô cùng quý
của Đảng, của cách mạng (Đĩ nhiên ta phải
chàng tu tướng tham sống, sợ chết, vì
tư tưởng này dẫn đến tai hại đầu hàng
phản bội).

Thực chất của hành động tự vận phần
nhiều là do không chịu đựng nổi gian
khổ trước sự tra tấn của địch.

Người cộng sản, người cách mạng trong
khí bị bắt không thể dùng cách tự tử,
trái lại phải nêu cao dũng khí kiên
cường, kiên quyết chịu đựng mọi gian
khổ đấu tranh đến cùng với địch

III. PHƯƠNG PHÁP RÈN LUYỆN DŨNG KHÍ CÁCH MẠNG.

13- Làm thế nào để rèn luyện dũng khí cách mạng?

Con người cũng như miếng thép, phải tôi luyện mới thành. Trong bản thân mỗi người, bên cạnh những ưu điểm cần bôn sẵn có, ai cũng có nhiều khuyết điểm. Vì mỗi người đều sinh trưởng trong chế độ thực dân phong kiến bị tìu nhiễm những thú tư tưởng lạc hậu xấu xa của xã hội ấy. Nếu không rèn luyện thì không thể khắc phục, xóa bỏ khuyết điểm trong lúc hoạt động khó mà tránh được sai lầm. Cho nên ai cũng phải có gắng rèn luyện mình, đặt biệt chú ý rèn luyện dũng khí cách mạng.

Muốn rèn luyện dũng khí cách mạng,

cần chú ý những vấn đề sau đây:

1- Không ngừng rèn luyện, nâng cao
lập trường giai cấp, lập trường cách mạng.

Chiến đấu cho ai, vì ai mà chiến đấu?
đó là nội dung căn bản của vấn đề lập
trường giai cấp, lập trường cách mạng.

Một khi ta đã xác định rằng, ta chiến
đấu cho lợi ích của giai cấp vô sản, cho
lợi ích của nhân dân lao động, cho

lợi ích của dân tộc; vì Đảng, vì
nhân dân vì dân tộc mà chiến đấu

(chứ không phải vì lợi ích cá nhân
mà chiến đấu) thì trong suốt cuộc đời
của ta, ta sẵn sàng hy sinh cho cách

mạng. Do đó, nội dung căn bản
của vấn đề đứng khí cách mạng

là vấn đề lập trường giai cấp,
lập trường cách mạng. Nếu không

có lập trường giai cấp, lập trường
cách mạng thì không thể có đứng
khí cách mạng. Do đó muốn nâng cao đứng

ni khi cách mạng, trước hết phải không
lũ ngừng rèn luyện, nâng cao lập trường
bề giai cấp, lập trường cách mạng.

th 2. Luôn luôn nêu cao ý thức
căm thù địch, kiên quyết đấu tranh
với địch, nhất định không nhân nhượng
đề thỏa hiệp do dự và đầu hàng.

ti Vấn đề lập trường còn biểu hiện
đặc trên việc phân biệt rõ địch ta, phân
biệt rõ rành cách mạng và phản
sự cách mạng, kẻ địch với cách mạng
qu ví như nước với lửa, không thể dung
hòa. Muốn nâng cao đứng khi cách
mạng mỗi người phải nhận rõ bộ mặt

phản động, tàn ác, ghê tởm của địch,
phải thấy rõ những âm mưu thủ
đoạn của địch, tuyệt đối không bao
giả và không có một mảy mảy vì lợi ích
của quần chúng. Trái lại chỉ nhằm mục
đích chủ phá tiêu diệt quần chúng và cách
mạng. Trên cơ sở đó, bất cứ ở đâu và lúc
nào chúng

ta cũng phải nung sâu ^{lên} chí căm thù, kiên quyết đấu tranh không một chút ^{nhân nhượng} nhượng, thỏa hiệp không mắc mưu ^{địch} địch và đi đến đấu hàng phản bội.

3. Luận luận rèn luyện nhân sinh quan cách mạng.

Sống để làm gì? sống như thế nào? sống để đấu tranh hay cầu an thỏa hiệp? sống làm nô lệ nhạ nhả hay sống giải phóng về vạng? Xác định mục đích và cách sống của chúng ta là vấn đề nhân sinh quan.

Người cách mạng thì có nhân sinh quan cách mạng. Ta sống để đấu tranh đến cùng cho sự giải phóng của dân tộc, của nhân dân, toàn tâm toàn ý phục vụ nhân dân, suốt đời hy sinh phấn đấu cho Đảng cho cách mạng. Đó là cốt tủy của nhân sinh quan cách mạng. Một khi ta đã xác định được nhân sinh quan cách mạng, thì ta sẵn sàng hy sinh hết thảy. Cho nên xác định và rèn luyện nhân sinh quan cách

mạng cũng là vấn đề căn bản để nâng cao dũng khí. Nếu làm được như thế thì nhất định trong đấu tranh người cách mạng không bao giờ đầu hàng địch, phản bội cách mạng một cách nhục nhã.

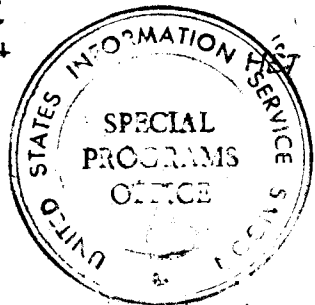
4- Luận luận học tập những gương hy sinh anh dũng của những chiến sĩ cách mạng:

Trong suốt 30 năm đấu tranh vẻ vang của Đảng, biết bao nhiêu chiến sĩ cách mạng ưu tú đã nêu gương đấu tranh kiên cường, bất khuất đối với quân thù. Trước cách mạng tháng tám, các đồng chí: Hoàng Văn Thụ, Trần Phú, Lê Hồng Phong, Nguyễn Thị Minh Khai, Lý Tử Trọng v.v... đã suốt đời đấu tranh cho cách mạng, khi bị địch bắt không liết lộ bí mật nào của Đ. khi bị đem ra xử chém thì tỏ một thái độ hiên ngang dù kẻ phi thường đã làm cho N-D dài dài cảm

phục và biết ơn, đã làm cho kẻ địch kinh ngạc, khiếp sợ.

Trong kháng chiến nhiều gương anh hùng đời đời chói lọi. Như anh hùng Phan Đình Giót, người chiến sĩ lấy thân mình lấp lỗ châu mai để cho đồng đội xông lên giết giặc; như anh hùng Bê Văn Đàn, khi đã bị thương vẫn lấy thân mình làm giá súng để cho các chiến sĩ giữ vững trận địa, tấn công quân thù; như anh hùng Cù Chính Lan khi đã cụt hết chân tay vẫn tiến lên tiêu diệt xe tăng của địch; như chị Bùi Thị Cúc bị xe nổ vù, chặt tay, chặt chân, trước những hình thù tra tấn man rợ, ác thú của địch vẫn không hề mở miệng một lời, thà chịu chết để bảo vệ cách mạng. Hiện nay trong cuộc đấu tranh cách mạng ở Miền Nam, tiếp tục truyền thống đấu tranh anh hùng của dân tộc ta

11220
của Đảng, của cách mạng trên hết, dù gặp hoàn cảnh khó khăn, gian khổ, hiểm nghèo mấy đi nữa, cũng không bao giờ tính toán, đắn đo lợi ích riêng biệt của cá nhân và gia đình, đi đến đâu hàng phẫn bội. Chúng ta quyết rèn luyện theo tinh thần đạo đức cách mạng cao cả mà những người con ưu tú của Đảng đưa dân tộc đã nêu cao: "SỐNG VÌ ĐẠI, CHẾT VÌH QUANG?"

008459

00252 UCD 252

NLF FILE	SUBJ. <i>VED</i>
DATE	SUB-CAT-A
<i>4/63</i>	

252 Tài Liệu Học Tập Dũng Khí Cách Mạng (Study Material,
Revolutionary Courage).